

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 7/J/2011

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 13 J**

Ședința publică din 19 octombrie 2011

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei V.A., judecător în cadrul Judecătoriei R., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință și nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant - inspector A.M. și pârâta judecător V.A., personal și asistată de avocat M.C., în baza împuternicirii avocațiale nr. 310568/28.06.2011, atașată la dosarul cauzei.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (1) și ale art. 46 alin. (11) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, s-a exercitat acțiune disciplinară împotriva pârâtei

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
judecător V.A., din cadrul Judecătoriei R., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din același act normativ.

Referitor abaterea disciplinară reglementată de art. 99 lit. h) teza I, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători susține că, sub aspectul laturii obiective, din probele administrate, a rezultat că pârâta judecător V. A. a încălcat mai multe norme de procedură în instrumentarea dosarelor având ca obiect hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare a imobilelor terenuri și construcții.

O primă încălcare reținută este aceea a dispozițiilor art. 153 alin. (3) Cod procedură civilă, constând în aceea că pârâta judecător proceda la preschimbarea primului termen de judecată, fără a verifica existența unor motive temeinice, existând și situații în care aceasta s-a pronunțat asupra unor cereri inexistente.

Astfel, în dosarul nr. 24/2011, pârâta judecător a admis cererea de preschimbare a primului termen formulată de reclamant, cerere inexistentă, și în aceeași zi a soluționat cauza pe fond.

În dosarul nr. 358/2010, în care reclamantul, prin cererea de preschimbare a termenului de judecată indică și data la care solicită preschimbarea, cerere soluționată favorabil de pârâta judecător.

În dosarul nr. 97/2011, cererea de preschimbare a termenului de judecată a fost formulată de către procuratorul pârâților, iar prin încheierea de ședință din data de 11.01.2011 s-a dispus admiterea cererii de preschimbare „a pârâților” și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

s-a procedat la soluționarea cauzei pe fond.

În continuare, se arată că pârâta judecător a încălcat și dispozițiile art. 125 alin. (1) Cod procedură civilă și, pe cale de consecință, a dispozițiilor art. 121 din același Cod, constatându-se că pentru dosarele în care au fost admise cererile de preschimbare, nu au fost întocmite niciodată liste de ședință pentru termenele de judecată acordate pe fond, fiind încălcat astfel principiul publicității ședințelor de judecată.

În ceea ce privește stabilirea calității procesuale pasive, de către pârâta judecător se arată că a existat o situație în care chitanța sub semnătură privată având ca obiect promisiunea de vânzare-cumpărare nu a existat nici un moment la dosar, fiind depusă o copie a acesteia în cursul verificărilor prealabile, de către pârâta judecător, copie care are inversată data încheierii acesteia.

Reprezentantul comisiei de disciplină mai arată că pârâta judecător V.A. a încălcat și dispozițiile art. 68 alin. (1) Cod procedură civilă privind condițiile în care poate fi primită reprezentarea părților în proces, în sensul că în dosarul nr. 97/2011 a primit concluziile avocatului menționat pe cererea de chemare în judecată, deși la dosar nu exista delegația de împuternicire a acestuia de către reclamant.

O încălcare distinctă apreciată de comisia de disciplină pentru judecători ca fiind deosebit de gravă, se referă la dispozițiile art. 167 alin. (2) Cod procedură civilă.

Astfel, s-a arătat că în dosarul nr. 209 /2011, pronunțarea a fost amânată pentru ca reclamantii să depună înscrisuri relevante pentru soluționarea cauzei, după închiderea dezbaterilor. Prin

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

această modalitate, pârâta judecător a încălcat principiul contradictorialității și dreptul la apărare al părții adverse.

O altă încălcare reținută în sarcina pârâtei judecător este aceea a dispozițiilor art. 129 alin. (2) din Codul Familiei, constând în aceea că, într-o cauză lipsea avizul autorității tutelare pentru înstrăinarea imobilului, având în vedere că pârâta figura în dosar ca reprezentantă a unor minori, moștenitori ai proprietarilor imobilului.

De asemenea, se arată că au fost constatate încălcări ale dispozițiilor privind continuitatea completului de judecată, în sensul că, pârâta judecător a admis într-un dosar o cerere de preschimbare a termenului de judecată, a stabilit un nou termen la o dată la care completul de judecată investit inițial nu avea ședință de judecată și a soluționat la aceeași dată cauza pe fond.

Alte dispoziții încălcate de pârâta judecător sunt cele privind taxele judiciare de timbru, în sensul că în nici unul dintre dosarele verificate nu a stabilit și nici nu a verificat legalitatea cuantumului taxei de timbru.

În ce privește latura subiectivă, reprezentantul comisiei de disciplină a solicitat a se reține că pârâta judecător a acționat cu rea-credință, încălcând în mod repetat normele procedurale și regulamentare, chiar și în condițiile în care a fost de notorietate sancționarea disciplinară a kolegei sale, judecător M.F., pentru același gen de fapte.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m), reprezentantul comisiei de disciplină a arătat că, prin admiterea cererilor de preschimbare a termenelor în dosarele care au fost repartizate altor judecători, au fost încălcate dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
judecătorești, iar prin încuviințarea acestora, fără verificarea motivelor temeinice care justifică cererea și soluționarea dosarelor în aceeași zi de către judecătorul de permanență, s-a ajuns la situația ca părțile să-și poată alege completul de judecată care urmează să soluționeze cererea pe fond.

În concluzie, a solicitat admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare pârâtei judecător V.A. pentru săvârșirea celor două abateri, la a cărei individualizare judiciară solicită să se aibă în vedere persistența acesteia în a perpetua o practică deja sancționată de Secția pentru judecători, precum și lipsa de conștientizare a consecințelor deosebit de importante produse, constând în diminuarea patrimoniului vânzătorilor pârâți.

Având cuvântul, apărătorul pârâtei judecător V.A. a solicitat respingerea acțiunii disciplinare, ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 153 alin. (3) Cod procedură civilă, a susținut că în toate dosarele care au fost analizate de comisia de disciplină pentru judecători, existau cereri de preschimbare a termenului de judecată, părțile erau prezente în sala de judecată sau pe coridoarele instanței, dovedind astfel că insistau în soluționarea acelor cereri, motiv pentru care, pârâta judecător a procedat la admiterea lor, în niciuna dintre încheierile de ședință nefiind menționat că vreuna dintre părțile prezente s-ar fi opus la preschimbare.

Într-un singur dosar este posibil să se fi pierdut cererea de preschimbare a termenului de judecată, dar la fel de adevărat se poate susține că și inspectorul judiciar ar fi putut să o sustragă cu ocazia verificărilor efectuate.

Pe de altă parte, a solicitat să se rețină că soluția de admitere a cererii de preschimbare a termenului de judecată este o chestiune de apreciere a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

instanței, urmare a analizei cererii prin prisma probelor administrate în susținerea acesteia, astfel încât, temeinicia nu poate face obiectul unui control al Inspecției Judiciare.

În ce privește susținerea reprezentantului comisiei de disciplină, potrivit căreia pârâta judecător a judecat aceste dosare într-o manieră proprie, descrisă pe larg în cuprinsul acțiunii disciplinare, a solicitat să se aibă în vedere că au fost suspendate verificărilor doar 16 dosare din cele aproximativ 1200 soluționate de același magistrat în cursul anului 2010.

În ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor art. 220, art. 223 și art. 224 Cod procedură civilă, a solicitat să se rețină că în niciun dosar analizat, interogatoriul luat curatorului nu este reținut ca probă, hotărârile bazându-se exclusiv pe înscrisurile depuse, inclusiv acel antecontract de vânzare-cumpărare despre care comisia de disciplină pentru judecători a susținut că nu a existat într-unul din dosarele verificate. Acel antecontract de vânzare-cumpărare exista într-un alt dosar repartizat spre soluționare unui alt magistrat, însă părțile au depus la dosarul pârâtei judecător antecontractul de vânzare-cumpărare pe care l-au considerat de cuviință.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 125 alin. (1) Cod procedură civilă și, pe cale de consecință, a dispozițiilor art. 121 din același cod, în sensul că în toate dosarele analizate în cuprinsul acțiunii disciplinare, soluționarea cererilor de preschimbare a termenului de judecată cât și soluționarea pe fond a cauzelor, aveau loc fără a fi întocmite liste de ședință, s-a arătat că nu exista timpul fizic pentru întocmirea acestor liste și că obligația întocmirii listei cauzelor aparținea grefierului de ședință și nu judecătorului.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, s-a arătat că publicitatea ședințelor de judecată s-a realizat prin înregistrarea acestora în sistemul informatic ECRIS, în condica de ședință și în celelalte registre la care publicul are acces, dar și prin posibilitatea oricui de a participa la ședința de judecată, atunci când aceasta are caracter public.

Legat de calitatea procesuală pasivă, a arătat că stabilirea cadrului procesual ține de activitatea de judecată și are la bază un raționament juridic, ce nu poate fi cenzurat de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor privind continuitatea completului de judecată, s-a arătat că, încălcarea acestor dispoziții legale nu poate fi reținută, deoarece titularul completului pe rolul căruia era repartizat aleatoriu dosarul se afla în concediu de odihnă, iar pârâta judecător era de permanență în ziua formulării cererii de preschimbare, planificările de permanență fiind stabilite anterior. Dacă ar fi refuzat soluționarea dosarului, în lipsa unor motive temeinice de amânare, aceasta ar fi fost sancționată disciplinar.

De asemenea, a solicitat să se rețină că, pe fondul cauzelor, judecătorului nu i se impută nimic, motiv pentru care se impune respingerea, ca neîntemeiată, a acțiunii disciplinare, depunând la dosar concluzii scrise.

În replică, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a specificat că natura relațiilor dintre pârâta judecător și judecător M.F. este descrisă în cuprinsul acțiunii disciplinare, că au fost supuse verificărilor de către inspectorii judiciari un număr de 28 de dosare și nu 16 așa cum s-a susținut, și că verificările efectuate s-au realizat în conformitate cu Metodologia de realizare a controalelor de către Inspekția Judiciară.

Pârâta judecător V.A., având cuvântul, a solicitat a se reține că nu a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

produs nici un prejudiciu vreunei părți, niciuna nu a fost nemulțumită de soluția pronunțată și că nu a acționat cu rea-credință atunci când a procedat la soluționarea cererilor de preschimbare a termenului de judecată.

A mai arătat că este posibil ca la un moment dat să fi greșit, însă acest fapt se datorează volumului mare de activitate desfășurat în cadrul instanței.

Cât privește relația sa cu doamna judecător M.F., a precizat că într-adevăr sunt colege de instanță și că avea cunoștință despre faptul că aceasta a fost sancționată disciplinar pentru același gen de fapte.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 7/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei V.A., judecător în cadrul Judecătoriei R., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură cu rea credință, și nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor, prevăzute de art. 99 lit. h) teza I, și m) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, în instrumentarea dosarelor având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de vânzare-cumpărare, pârâta judecător a încălcat mai multe norme imperative de procedură civilă, cu consecința diminuării patrimoniului vânzătorilor pârâți.

De asemenea, s-a reținut că au fost încălcate dispozițiile procedurale și regulamentare privind modalitatea de soluționare a cererilor de preschimbare a termenelor de judecată, sub aspectul primirii și repartizării aleatorii a dosarelor, al stabilirii termenelor, continuității completului de judecată, al pronunțării, redactării și comunicării hotărârilor, ori al punerii în executare a hotărârilor civile.

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98-101 din legea sus-menționată și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În dovedirea acțiunii, comisia de disciplină a solicitat proba cu înscrisuri și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

La termenul de judecată din data de 14.09.2011, pârâta judecător a depus întâmpinare.

La termenul de judecată din data de 14.09.2011 a fost audiată pârâta judecător și s-a încuviințat pentru aceasta proba cu înscrisuri, iar pentru comisia de disciplină proba cu martori .

Secția pentru judecători, analizând ansamblul probator administrat în cauză, prin prisma dispozițiilor legale, reține următoarele:

La data de 13.04.2011, urmare a verificărilor efectuate în cadrul controlului privind eficiența managerială și modul de îndeplinire a atribuțiilor de conducere ce decurg din legi și regulamente pentru asigurarea bunei funcționări a instanței, a calității corespunzătoare a serviciului, de către judecătorii cu funcții de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

conducere, la Judecătoria R., Inspectia Judiciară s-a sesizat din oficiu cu privire la nerespectarea dispozițiilor procedurale și regulamentare privind modalitatea efectivă de soluționare a cererilor de preschimbare a termenelor de judecată, de către pârâta judecător V.A., iar prin rezoluția din 12.05.2011, comisia de disciplină pentru judecători a dispus cercetarea disciplinară a acesteia.

1. Astfel, în dosarul nr. 24/2011, înregistrat la data de 04.01.2011, reclamantul Ț.D., prin avocat, a chemat în judecată pe pârâta Ț.A., domiciliată în B. și cu reședința în comuna B., județ D., pentru a se constata că între părți a intervenit o convenție de vânzare-cumpărare a unui imobil, situat în B., pentru suma de 11000 lei.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu completului C2, al cărui titular este pârâta judecător, cu prim termen de judecată la data de 08.02.2011.

Citativul a fost emis la data de 05.01.2011, iar președintele completului de judecată a dispus, prin rezoluție, citarea părților cu mențiunea de a se plăti taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar, însă fără a fi indicat cuantumul acestora.

La data de 10.01.2011 pârâta a formulat cerere de preschimbare a primului termen de judecată, deoarece, din motive de sănătate, nu se poate prezenta.

Pârâta judecător, în ședința camerei de consiliu din aceeași zi, a admis cererea de preschimbare formulată de reclamant, inexistentă de altfel, fără a face însă nici o mențiune cu privire la cererea pârâtei și a stabilit termen de judecată pentru soluționarea acțiunii pe fond în aceeași zi, respectiv 10.01.2011.

Cererea de preschimbare nu poartă ștampila de înregistrare la instanță, însă apare menționată în programul informatic ECRIS.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu toate că în rezoluția pârâtei judecător se menționează că părțile au termen în cunoștință, nu există la dosar nicio dovadă că la data soluționării cererii, părțile au fost prezente în fața judecătorului.

În caietul de note al grefierului de ședință nu există mențiuni cu privire la prezența părților, doar consemnări privind dezbaterile pe fondul cauzei. Astfel, în caietul de ședință este menționat pentru ședința din 10.01.2011 un singur dosar, respectiv „24”, cu privire la care s-a notat că a fost luat din oficiu interogatoriul pârâtei, care a fost de acord cu admiterea acțiunii, menționându-se totodată și concluziile reclamantului, fără însă a fi indicate datele de identificare a părților sau mențiunea identificării acestora de către instanță.

Conform mențiunilor din partea introductivă a hotărârii, la data de 10.01.2011 au avut loc dezbaterile cu părțile prezente, fiind luat din oficiu un interogatoriu pârâtei care „recunoaște vânzarea-cumpărarea”.

La aceeași dată pârâta judecător a pronunțat sentința civilă nr. 22/10.01.2011, în considerentele căreia se arată că s-au depus, printre altele, acte în dovedirea proprietății pârâtei, din care rezultă că pârâta și soțul acesteia, în prezent decedat, au înstrăinat reclamantului imobilul, pentru prețul de 11.000 de lei, achitat în totalitate.

Din înscrisurile aflate la filele 36-50, volum II, dosar nr. 103/CDJ/2011 se reține că, anterior, pe rolul aceleiași instanțe, în cauza ce a format obiect al dosarului nr. 1929/2010, reclamantii Ț.I. și Ț.A., prin avocat C.O. (în fapt, avocatul ulterior al reclamantului Ț.D. din dosarul nr. 24/2010), l-au chemat în judecată pe pârâatul Ț.D., solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

că pârâtul este cel cu care au încheiat o promisiune bilaterală de vânzare-cumpărare.

Dosarul nr. 1929/2010 a fost soluționat de alt judecător care, prin sentința civilă nr. 2129/15.11.2010 a respins acțiunea, ca inadmisibilă.

Totodată, s-a constatat că în dosarul 24/2011 chitanța privind plata unei taxe judiciare de timbru în valoare de 771 lei, emisă la data de 19.05.2010 fusese achitată pentru dosarul nr. 1929/2010, de către numitul Ț.I. care, în dosarul de față, figura decedat la data introducerii acțiunii.

Se mai reține și că după admiterea cererii de preschimbare a termenului de judecată, cauza a fost soluționată pe fond, fără ca în dosar să existe un act care să ateste înțelegerea dintre părți, deși în motivarea acțiunii și în considerentele hotărârii se face trimitere la o chitanță încheiată între părți.

După finalizarea verificărilor prealabile, pârâta judecător a prezentat o copie a unei chitanțe încheiată la data de 15.09.2009, menționând că respectivul act a fost depus în dosarul nr. 1299/2011 ce are ca obiect partaj de bunuri comune în care părți sunt soții Ț., dosar care i-a revenit spre soluționare prin repartizare aleatorie și că același înscris a fost avută în vedere și la soluționarea dosarului nr. 24/2011.

În urma analizării actelor din dosarele nr. 24/2011, 1299/2011 și nr. 1929/2010 s-a constatat că originalul înscrisului sub semnătură privată menționat se regăsește în dosarul nr. 1929/2010, însă data consemnată ca fiind aceea a încheierii actului este **19.05.2009**, spre deosebire de înscrisul prezentat de pârâta judecător, existent în dosarul nr. 1299/2011, în care data încheierii chitanței este **15.09.2009**. De asemenea, se reține că în dosarul nr. 24/2011, în care lipsește chitanța, atât în cuprinsul cererii de chemare în judecată, cât și în hotărârea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pronunțată, data menționată ca fiind data înstrăinării imobilului este 15.09.2009, cea care apare și în înscrisul depus în copie în dosarul de partaj.

Totodată, deși în hotărârea judecătorească pronunțată în această cauză se face vorbire de decesul unuia dintre coproprietarii imobilului (Ț.I), la dosarul cauzei nu există certificatul de deces al respectivei persoane și nici dovada calității pârâtei de unic moștenitor.

2. În dosarul nr. 1001/2010, înregistrat la data de 30.03.2010 pe rolul Judecătoriei R, reclamantul I.N.F., în contradictoriu cu pârâtul M.D.F. a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se constate intervenită vânzarea-cumpărarea unui teren extravilan în suprafață de 2500 mp, situat în comuna T., județ D.; cererea a fost repartizată aleatoriu completului C2 prezidat de pârâta judecător, fiind stabilit prim termen de judecată la data de 04.05.2011.

Cererea de chemare în judecată nu are aplicată ștampila de înregistrare a instanței, având doar rezoluția de primire, completată parțial de grefierul delegat A. F., măsurile pentru primul termen fiind dispuse de judecător V.A., respectiv citarea părților, cu mențiunea achitării taxei de timbru și timbru judiciar, fără a indica în concret cuantumul acestora.

Citativul a fost emis la data de 01.04.2010, însă la dosarul cauzei nu există dovezile de citare a părților pentru termenul de judecată stabilit în mod aleatoriu.

La data de 06.04.2010, reclamantul a formulat cerere de preschimbare a primului termen de judecată, motivând că hotărârea ce se va pronunța îi este necesară pentru a depune actele la O.C.P.I. D. Nici această cerere nu poartă ștampila de înregistrare la instanță, însă apare înregistrată în programul ECRIS și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

poartă rezoluția de primire a pârâtei judecătorești cu următoarele mențiuni: „T. 6.04.2010, părți prezente”.

Prin încheierea de ședință din 06.04.2010, termenul de judecată stabilit prin repartizare aleatorie a fost preschimbat pentru data de 06.04.2010, dispunându-se citarea părților, deși în partea introductivă a încheierii apare mențiunea că părțile au fost prezente.

În caietul de note al grefierului de ședință nu există consemnări cu privire la dezbaterile cererii de preschimbare, ci doar cu privire la dezbaterile pe fond, fiind menționat că pârâtul este de acord cu admiterea acțiunii, că nu se solicită cheltuieli, fără a fi consemnat că s-a administrat din oficiu proba cu interogatoriul pârâtului, probă care a fost avută însă în vedere la motivarea hotărârii; datele de identificare ale părților nu apar indicate nici în caietul de note al grefierului, nici în practicele încheierii de preschimbare și a hotărârii de admitere a acțiunii introductive pronunțate în aceeași zi.

3.În dosarul nr.142/2010, înregistrat la data de 12.01.2010 pe rolul Judecătorei R., reclamantul E.G., în contradictoriu cu pârâții E.D. și E.C. a solicitat instanței să constate intervenită vânzarea-cumpărarea mai multor imobile situate în comuna P., și anume: 750 mp teren intravilan curți-construcții, 1353 mp teren intravilan arabil, 597 mp teren intravilan arabil și casă compusă din 8 camere, împreună cu grajd, garaj, seră și hangar.

Cererea a fost repartizată completului C2, cu prim termen de judecată la data de 16.02.2010.

Prin rezoluția pârâtei judecătorești s-a dispus citarea părților și „tt”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Citativul a fost emis la data de 14.01.2010, în aceeași zi în care a fost primită cererea reclamantului de preschimbare a primului termen de judecată, nemotivată.

Cererea a fost soluționată în aceeași zi, s-a preschimbat termenul pentru 14.01.2010 și cauza a fost soluționată pe fond, prin sentința civilă nr. 82, prin care s-a constatat ca intervenită vânzarea-cumpărarea tuturor imobilelor din acțiune, cu suma de 4000 lei.

Și în acest dosar se reține aceeași situație de fapt ca în dosarul menționat anterior, în sensul că deși în notele grefierului de ședință nu se consemnează administrarea probei cu interogatoriul părților, aceasta a fost avută în vedere, alături de înscrisurile depuse la dosar la motivarea soluției de admitere a acțiunii.

4.În dosarul nr. 143/2010, înregistrat la data de 12.01.2010 pe rolul Judecătoriei R, reclamantul S.V., în contradictoriu cu pârâțul S.S., a solicitat instanței să se constate intervenită vânzarea-cumpărarea unui imobil situat în comuna B. Și în acest dosar se constată aceeași practică a pârâtei judecător, în ceea ce privește înregistrarea cererii de chemare în judecată, măsurile dispuse pentru primul termen de judecată, formularea și soluționarea cererii de preschimbare a primului termen de judecată, soluționarea cauzei pe fond și a cererii de preschimbare în aceeași zi.

Mai mult, se reține că, deși în rezoluția de primire a cererii judecătorul V.A. a dispus doar citarea părților și achitarea taxei de timbru (fără indicarea cuantumului), din actele dosarului s-a constatat că s-a dispus și emiterea, la data de 26.01.2010, unei adrese către O.C.P.I. D., prin care s-a solicitat comunicarea unui extras de carte funciară cu privire la imobilul în litigiu, cauza fiind însă soluționată fără ca la dosar să fie depus răspunsul solicitat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosarul a fost soluționat prin sentința civilă nr. 261/04.04.2010.

Cu toate că în practica hotărârii se fac mențiuni privind administrarea probei cu interogatoriul pârâtului, în caietul grefierului nu este consemnat nimic sub acest aspect, ori al soluționării cererii de preschimbare, ci numai cu privire la fondul cauzei, menționându-se că pârâtul este de acord cu acțiunea, recunoaște vânzarea-cumpărarea, și că reclamantul solicită admiterea acțiunii, fără cheltuieli.

5.În dosarul nr. 295/2010, înregistrat la data de 26.01.2010 pe rolul Judecătoriei R, reclamantii S.V. și S.G., în contradictoriu cu pârâta S. au solicitat pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru o cotă de 5/8 dintr-un imobil casă de locuit, situat în comuna P.

Urmare a repartizării aleatorii, cauza a revenit spre soluționare completului C2, fiind stabilit prim termen de judecată la data de 02.03.2010.

La data de 5.02.2010, reclamantul S.V. a formulat o cerere prin care a solicitat preschimbarea termenului de judecată pentru aceeași dată, fără să indice niciun motiv justificativ. Cererea a fost admisă ca atare, cu preschimbarea termenului la data solicitată, respectiv de 05.02.2010.

Și în acest dosar, pârâta judecător a menționat că părțile erau prezente, fără ca acest aspect să fie confirmat măcar prin notele grefierului, întrucât nu există nicio mențiune în caietul de ședință al grefierului cu privire la dezbaterea cererii de preschimbare în camera de consiliu.

De asemenea, din înscrisurile menționate rezultă că nici pentru această cauză nu au fost întocmite liste de ședință, nu există nicio dovadă identificarea părților cu ocazia dezbaterilor pe fondul cauzei, care au avut loc chiar în ziua formulării cererii de preschimbare, și, în condițiile în care se pune în discuție dreptul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

de proprietate asupra unei cote rezultate din succesiune, nu există certificatul de deces al coproprietarului și nici certificatul de moștenitor, pentru a se face dovada dreptului de proprietate invocat de pârâtă și nici a cotei părți cuvenite din imobil.

Mai mult, se reține că, deși la dosar exista doar o cerere de deschidere a procedurii sucesorale adresate Primăriei P., în care sunt indicați mai mulți prezumtivi moștenitori ai coproprietarului, prin hotărârea pronunțată, instanța a stabilit cota ce revenea pârâtei din imobil, fără a exista o dezbatere a succesiunii defunctului S.V. la notariat sau la instanța de judecată, procedură care să fi fost finalizată și care să stabilească fără echivoc moștenitorii și cotele ce reveneau acestora.

6.În dosarul nr. 358/2010, înregistrat la data de 02.02.2010, având ca obiect constatare vânzare cumpărare a unui imobil, a fost repartizat aleatoriu aceluiși complet C2, fiind stabilit prim termen de judecată la data de 09.03.2010.

Urmare a admiterii cererii de preschimbare a primului termen de judecată, formulată de reclamantul B.G. la data de 5.02.2010, nemotivată ori dovedită, cauza a fost soluționată prin sentința civilă nr. 60/5.02.2010.

7.În dosarul nr. 97/2011 , înregistrat la data de 11.01.2011 pe rolul Judecătoriei R., reclamantul H.N., în contradictoriu cu pârâții CG, MD, CA și PG prin procurator S.M., a solicitat instanței să se constate intervenită vânzarea-cumpărarea unui teren situat în comuna C., județ D.

Cauza a fost repartizată aleatoriu completului C2, fiind stabilit prim termen de judecată pentru 15.02.2011. În aceeași zi a primirii cererii de chemare în judecată, respectiv la orele 13³⁰, a fost emis citativul, iar după cum rezultă din dovezile de citare, reclamantul nu a fost citat pentru niciun termen de judecată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pârâții personal (conform dovezilor de citare emise la 11.01.2011, ora 13³⁰) au fost înștiințați numai cu privire la termenul de judecată din 15.02.2011, nefiind înștiințați cu privire la data stabilită pentru preschimbare și pentru judecata pe fond (11.01.2011).

Din dovezile de citare se observă că înmânarea acestora s-a realizat de către agentul procedural al instanței, personal pârâților, la domiciliile acestora situate în C. și în B., în aceeași zi, 11.01.2011, cel puțin după ora 13³⁰ când au fost emise citațiile.

Potrivit declarațiilor agentului procedural, în astfel de situații nu se efectua comunicarea prin deplasare la domiciliile părților care sunt generate automat pe citații, ci le preda părților prezente la sediul instanței.

Rezultă astfel că, în data de 11.01.2011, pârâții din acest dosar, cărora le-au fost înmânate citațiile în aceeași zi, au fost prezenți în instanță, aspect de altfel consemnat și în partea introductivă a încheierii de preschimbare. În aceste condiții apare ca nejustificată absența lor la soluționarea pe fond a cauzei care avea loc imediat după pronunțarea soluției date cererii de preschimbare.

Pe de altă parte, nu se justifică prezența avocatului reclamantului, doamna O.C., la termenul de judecată din 11.01.2011 (care oricum nu avea delegație la dosar) în condițiile în care, teoretic, reclamantul nu avea cunoștință de soluționarea cererii de preschimbare și nici nu a fost citat pentru termenul din 11.01.2011.

Mai mult decât atât, instanța a primit concluziile avocatului menționat, cu toate că la dosar nu exista delegația de împuternicire a acestuia, fiind astfel evidentă lipsa dovezii calității de reprezentant, cu atât mai mult cu cât acțiunea de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

chemare în judecată nu fusese însușită de reclamant prin semnătură, fiind semnată doar de avocat.

În ziua depunerii cererii de chemare în judecată, respectiv în 11.01.2011, a fost primită cererea pârâtului S.M. (în condițiile în cererea de chemare în judecată figurează ca procurator al pârâților) de preschimbare a termenului de judecată, cerere admisă prin încheierea de ședință din aceeași dată, de 11.01.2011.

Dosarul a fost soluționat pe fond în aceeași zi, prin sentința civilă nr. 42/2010.

Și în acest dosar se constată că, deși procuratorul pârâților a formulat cererea de preschimbare a termenului, cu motivarea că va fi plecat în străinătate la data de 15.02.2011 (fără a se depune dovezi în acest sens), prin încheierea pronunțată în camera de consiliu instanța a încuviințat cererea formulată de reclamantul H.N., cerere ce nu există în materialitatea ei.

Sentința civilă pronunțată în cauză a fost motivată la data de 20.01.2011, comunicată părților la domiciliile lor prin procurator și, respectiv, avocatului în cazul reclamantului.

Din înscrisurile aflate la filele 252 – 255, rezultă că la data de 19.01.2011, pârâții personal s-au prezentat în instanță unde au fost legitimați (nu se știe de către cine), solicitând să se ia act că renunță la calea de atac.

În adoptarea soluției, instanța a avut în vedere proba cu interogatoriu, administrată mandatarului pârâților, în condițiile în care dispozițiile art. 223, 224 Cod procedură civilă prevăd că instanța poate încuviința luarea interogatoriului la locuință, interogarea părții prin intermediul celui care o reprezintă în judecată fiind permisă doar în situația în care partea are domiciliul în străinătate, teză care nu este incidentă în speță.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Totodată, se constată că titlul de proprietate invocat de către reclamant în acțiune nu a fost depus la dosarul cauzei, respectivul act nefiind menționat nici de instanță în considerentele hotărârii ca fiind depus de către părți.

De asemenea, se constată că niciunul dintre actele depuse în copie în dosar nu este certificat pentru conformitate cu originalul, așa cum se stipulează în art. 112 alin. (5) Cod procedură civilă.

8.În dosar nr. 209/2011, înregistrat pe rolul Judecătoriei R. la data de 18.01.2011, reclamânții C.G. și C.N. în contradictoriu cu pârâții D.M și D.V., au solicitat instanței să constate intervenită vânzarea cumpărarea unui teren extravilan în suprafață de 4500 mp situat în comuna L., județ D.

Prin repartizare în sistem informatic, primul termen de judecată a fost stabilit pentru 22.02.2011, termen pentru care judecătorul cauzei, pârâta V.A., a dispus citarea părților și „tt”, tot fără menționarea cuantumului acesteia.

La data de 8.02.2011, reclamânții au formulat cerere de preschimbare a termenului de judecată, invocând starea de sănătate precară și necesitatea administrării unor tratamente care nu permit deplasarea în condiții normale a reclamantei C.N., anexând în dovedirea cererii o adeverință medicală.

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 08.02.2011, pârâta judecător a admis cererea și a preschimbat termenul de judecată pentru data de 08.02.2011, dispunând citarea părților.

Cauza a fost soluționată prin sentința civilă nr. 242/15.02.2011, fiind amânată pronunțarea, pentru a da posibilitatea reclamânților să depună înscrisuri, după închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei. Actele depuse după închiderea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

dezbatelor și fără respectarea principiului contradictorialității au fost avute în vedere de către instanță la soluționarea cauzei.

Totodată, din actele dosarului se reține că în titlul de proprietate al pârâților figurează și D.A., decesul acestuia intervenind ulterior încheierii chitanței dintre părți (10.08.2010) și anume la data de 3.09.2010.

În privința calității de moștenitor a coproprietarului D.A., Primăria comunei L. a emis o adresă (nr. 4605/13.10.2010) pentru un alt dosar al instanței (nr. 176/2010) în care indică moștenitorii numitei D.A. ca fiind frații acesteia, respectiv pârâții din dosar. Se constată astfel că instanța a dat eficiență unui act comunicat de o instituție care nu avea atribuția legală de a dezbate o succesiune și de a stabili calitatea de moștenitor, singurele instituții abilitate în acest sens fiind notarul public sau instanțele de judecată, conform dispozițiilor legale în vigoare.

În plus, potrivit mențiunilor din condicile ședințelor de judecată în camera de consiliu și în cea de ședință publică se reține că la data de 08.02.2011, s-a trecut mențiunea „Am. pron. la 15.02.2010”, deși cererea de preschimbare a fost admisă la 08.02.2011, conform încheierii din camera de consiliu din 8.02.2011.

9.Dosarul nr. 1993/2010, înregistrat pe rolul Judecătoriei R. la data de 30.06.2010, având ca obiect tot acțiune în constatarea vânzării-cumpărării unui imobil, a fost soluționat la data de 06.07.2010 prin sentința civilă nr. 1482/2010.

Și în acest dosar se constată același mod de lucru al pârâtei judecător, ca în dosarele anterior analizate privind înregistrarea cererii, măsurile dispuse pentru primul termen de judecată, formularea și soluționarea cererii de preschimbare și soluționarea cauzei pe fond.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Spre deosebire de celelalte cauze, în această cauză pârâta judecător a verificat identitatea pârâtului C.V., căruia i-a luat interogatoriu personal, aceste mențiuni figurând atât în caietul grefierului, cât și în conținutul hotărârii nr. 1482/2010.

10. Dosarul nr. 1477/2010, având același obiect de acțiune în constatare, a fost înregistrat pe rolul instanței la data de 12.05.2010 și repartizat automat la completul C1, a cărei componență era asigurată de către judecător M.N.M.

La primul termen de judecată din 14.06.2010, cauza a fost amânată la 13.09.2010, în vederea îndeplinirii procedurii de citare cu pârâta și pentru că reclamantul solicitase amânarea cauzei, deoarece nu se putea prezenta la termenul din data de 14.06.2010.

La data de 12.08.2010, reclamantul a formulat o cerere de preschimbare a termenului de judecată, cu motivarea că hotărârea îi este necesară pentru contractarea unui împrumut cu ipotecă imobiliară .

Cererea a fost primită de președintele instanței, judecător M.F., care a acordat termen în ziua de 01.09.2010, fiind emis citativ pentru această dată, când completul C1 nu avea ședință de judecată.

La data de 01.09.2010, pârâta judecător a admis cererea de preschimbare, a păstrat cauza spre soluționare și a pronunțat sentința civilă nr. 1584/01.09.2010.

Urmare a dispoziției președintelui instanței care a fixat termen pentru soluționarea cererii de preschimbare, la o dată când judecătorul titular nu se afla în instanță, dosarul nr. 1477/2010 a fost soluționat de un alt judecător decât cel investit prin repartizarea aleatorie.

11. Dosarul nr. 2046/2010, înregistrat pe rolul Judecătoriei R. la 06.07.2010, cu prim termen de judecată stabilit la data de 07.09.2010, a fost soluționat de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

către pârâta judecător prin sentința civilă nr. 1495/08.07.2010, urmare a admiterii cererii de preschimbare a termenului formulată de reclamanta S.C. „RRC” SRL. la data de 8.07.2010.

Și în această cauză pârâta judecător a adoptat același mod de lucru privind înregistrarea cererii, măsurile dispuse pentru primul termen de judecată, formularea și soluționarea cererii de preschimbare, soluționarea cauzei pe fond și a cererii de preschimbare în aceeași zi.

12.În dosarul nr. 1296/2010 , înregistrat pe rolul instanței la data de 27.04.2010, având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru imobile (casă de locuit și trei terenuri situate în intravilan) a fost repartizat automat la aceeași dată și a revenit spre soluționare completului C2, al cărui titular este pârâta judecător, cu prim termen de judecată la data de 01.06.2010.

Și în acest dosar, pârâta judecător a avut același mod de instrumentare ca în dosarele anterior analizate.

În acest caz, deși în caietul grefierului de ședință se consemnează că pârâta D.E. a dobândit imobilul casă în timpul căsătoriei cu soțul său, această mențiune nu se regăsește în practica hotărârii pronunțate și nici nu este analizată de instanță sub aspectul deținerii de către pârâtă a cotei integrale asupra casei de locuit. De altfel, la dosarul cauzei nu există titlul de proprietate asupra construcției care făcea, de asemenea, obiectul promisiunii de vânzare-cumpărare.

13. Dosarul nr. 1106/2010 înregistrat pe rolul instanței la data de 13.04.2010 a fost repartizat automat completului C2 civil, cu termen de judecată la 18.05.2010, având același obiect și vizând mai multe imobile.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La cererea reclamantului B.I., deoarece la data de 11.05.2010 urma să plece localitate (fără dovezi în acest sens), înregistrată la instanță la 05.05.2010, termenul de judecată a fost preschimbat la 05.05.2010, dată când dosarul a fost și soluționat pe fond prin admiterea acțiunii.

14. Dosarul nr. 1800/2010, înregistrat la data de 8.06.2010, a fost repartizat completului de judecată C1, stabilindu-se termen de judecată la 13.09.2010.

Potrivit evidențelor instanței, titularul completului C1, judecător M.N.M. s-a aflat în concediu de odihnă în perioada 1.09.2010-9.09.2010.

La data de 09.09.2010, ultima zi de concediu a titularului de complet, pârâta I.P. a solicitat preschimbarea termenului de judecată fixat pentru 13.09.2010 (peste 4 zile).

Motivul invocat în cererea de preschimbare a fost necesitatea soluționării cauzei anterior datei de 13.09.2010, data începerii cursurilor școlare, întrucât era utilă primirea prețului integral de la cumpărători, bani necesari pregătirii minorilor pentru școală. Acest aspect este însă contrazis de mențiunea din actul depus la dosar din care rezultă achitarea integrală a prețului aferent imobilului la data încheierii chitanței.

Cel de-al doilea argument invocat de către pârâtă în cererea de preschimbare, cel referitor la internarea sa în spital la data fixată pentru judecată (13.09.2010) nu este dovedit, dimpotrivă, potrivit actului medical depus, aceasta a fost scutită medical tocmai la data solicitării preschimbării (în perioada 08.09-09.09.2010, fila 511).

Cererea de preschimbare formulată la 09.09.2010 a fost soluționată de către

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pârâta judecător, în calitate sa de judecător de permanență, în ziua respectivă.

Respectivul magistrat a preschimbat termenul de judecată și a fixat termen în aceeași zi, păstrând dosarul spre soluționare pe fond, cu nerespectarea dispozițiilor legale și regulamentare referitoare la continuitatea completului de judecată, deși titularul completului investit, M.N.M., urma să fie prezentă în instanță de a doua zi.

Din actele dosarului a rezultat că, în data de 09.09.2010, citațiile în vederea discutării cererii de preschimbare au fost emise și comunicate personal părților din proces, la domiciliile lor situate în afara orașului R.

Potrivit mențiunilor din încheierea de preschimbare a termenului de judecată și din practica sentinței, rezultă că părțile au fost prezente, fără însă ca în caietul grefierului de ședință să existe vreo mențiune cu privire la acest aspect.

De asemenea, s-a constatat intervenită vânzarea imobilului, în absența oricărei discuții privind avizarea înstrăinării imobilului în cauză de către autoritatea tutelară, prin dispoziție a primarului, având în vedere că pârâta I.P. figura în dosar ca reprezentantă a unor minori, moștenitori ai proprietarilor imobilului.

Or, potrivit art. 129 din Codul familiei, tutorele nu poate, fără prealabilă încuviințare a autorității tutelare, să facă valabilă înstrăinarea ori gajarea bunurilor minorului, renunțarea la drepturile patrimoniale ale acestuia, precum și să încheie orice alte acte care depășesc dreptul de a administra.

15.În dosarul nr. 1782/2010, înregistrat la instanță la data de 08.06.2010, reclamantul D.E. în contradictoriu cu pârâții D.Ș., D.A. (ambii domiciliați în orașul B.), T.F. (domiciliată în B.) și T.N. (domiciliat în comuna D., jud. I.) a solicitat să se constate că a intervenit un act de vânzare-cumpărare cu privire la mai multe imobile identificate astfel: „un bun imobil casă de locuit, având parter, un

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

etaj și spațiu comercial" situat în oraș B. Cauza a fost repartizată aleatoriu completului C2 al cărui titular este același judecător, cu prim termen de judecată stabilit pentru 21.09.2010.

Cu toate că citativul a fost creat la 10.06.2010, citațiile pentru termenul de judecată din 21.09.2010 nu au fost emise vreodată.

La data de 11.06.2010 reclamantul a formulat cerere de preschimbare, pentru care a fost fixat termen de judecată în aceeași zi, prin rezoluția judecătorului care a dispus și citarea părților, citațiile fiind emise și comunicate în aceeași zi la adresele de domiciliu ale pârâților D.A., D.Ș și a reclamantului D.E..

În ceea ce privește pe pârâții T.N și T.F., prin încheierea de ședință din camera de consiliu din 11.06.2010 instanța a constatat lipsa de procedură, respingând cererea de preschimbare pentru acest motiv, păstrând termenul inițial acordat.

La data de 17.06.2010 același reclamant a formulat o nouă cerere de preschimbare a termenului de judecată, motivată de urgentarea lucrărilor de cadastru (aspect nedovedit), fixându-se termen de către pârâta judecător, în vederea soluționării cererii, tot la 17.06.2010, cu citarea părților.

Au fost emise citații la data de 17.06.2010, însă în vederea prezentării părților la termenul de judecată pe fond din 21.09.2010 și nu pentru soluționarea cererii de preschimbare, procedura de citare fiind îndeplinită de același agent procedural al instanței, A.V., la domiciliile părților situate în localități diferite respectiv B., S.M. și D., destinatarii semnând personal de primire.

Potrivit declarațiilor agentului procedural date în cursul cercetării disciplinare și în fața Secției înmânarea citațiilor a avut loc la sediul instanței, chiar dacă acest

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aspect nu a fost consemnat ca atare în procesul verbal de îndeplinire a procedurii.

În încheierea de ședință din camera de consiliu se menționează că la dezbaterile cererii au fost prezenți reclamantul, pârâții D.Ș., D.A., fiind lipsă pârâții T.F și T.N., față de care s-a constatat lipsa de procedură.

Cu toate acestea, de această dată, instanța a admis cererea de preschimbare și a fixat termen pentru soluționarea cauzei pe fond în aceeași zi.

Cu ocazia soluționării pe fond a cererii, în practica hotărârii din data de 17.06.2010 s-a consemnat că au fost prezenți reclamantul, pârâții T.F., T.N., D.A., lipsind pârâțul D.Ș. (pentru care s-a prezentat curatorul D.N.).

Nici în partea introductivă a acestei hotărâri și nici în caietul de note al grefierului nu există mențiuni privind datele de identificare ale părților prezente ori împrejurarea legitimării lor de către instanță.

Dosarul a fost dezbătut pe fond în camera de consiliu, aspect ce rezultă din mențiunea înscrisă în caietul de note al grefierului de ședință („cc”).

Și în acest dosar pârâta judecător a administrat proba cu interogatoriul curatorului pentru fapte personale ale celui reprezentat și care implicau dreptul acestuia de dispoziție, echivalând răspunsurile date de curator cu recunoașterea pârâtului.

În ceea ce privește înregistrarea și soluționarea cererilor de preschimbare, din declarațiile grefierului registrator A.F., ale grefierului de ședință S.A.D. care se coroborează cu declarația pârâtei judecător, rezultă că cererile de preschimbare se depuneau la registratura instanței, fiind primite de către grefierul registrator, fără a aplica ștampila de înregistrare pe respectivele cereri, deci fără ca cererile să primească dată certă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Acestea erau prezentate judecătorului, împreună cu dosarele aferente, de către grefierul registrator, iar judecătorul punea viza de primire și termenul, inclusiv mențiunea „termen în cunoștința părților”.

Potrivit precizărilor grefierului registrator, vizele se scriau de regulă pe loc, în prezența grefierului registrator, părțile nefiind de față. Cu această ocazie, pârâta judecător întreba dacă părțile sunt prezente, grefierul precizând că informațiile cu privire la prezența părților nu le deținea în baza legitimării persoanelor care se prezentau cu cererile de preschimbare, respectiva legitimare urmând a se face de către judecător.

După vizarea cererilor de preschimbare se proceda la înregistrarea în sistemul informatic a acestora și a termenului acordat.

Din confruntarea consemnărilor efectuate de grefierul de ședință în caietul de note, cu aspectele consemnate în partea introductivă a încheierilor de preschimbare a termenului de judecată și a hotărârilor rezultă că nu în toate situațiile există elemente concrete care să probeze faptul identificării părților de către judecător, cu ocazia dezbaterilor desfășurate în camera de consiliu și în ședință publică, consecința fiind aceea a incertitudinii privind prezența efectivă în instanță a părților implicate în procedura judiciară.

În concluzie, Secția reține că faptele pârâtei judecător constând în încălcarea flagrantă și în mod repetat, a unor dispoziții procedurale în instrumentarea cauzelor având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act de vânzare cumpărare a imobilelor terenuri și construcții, cu consecința transmiterii dreptului de proprietate asupra unor imobile, în condiții lipsite de transparență și predictibilitate, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

1. În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, din probele administrate se reține că pârâta judecător V. A. a încălcat dispozițiile art. 153 alin. (3), 167 alin. (2), 220, 223, 224, 125 alin. (1), 121 67, 68, 69 și 83 Cod procedură civilă, a dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare, art. 129 alin. (2) din Codul familiei, art. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, art. 18 alin. 1, art. 3² alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

Astfel, deși dispozițiile art. 153 alin. (3) Cod procedură civilă prevăd că termenul de judecată nu poate fi preschimbat decât pentru motive temeinice, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți, pârâta judecător a procedat la admiterea acestor cereri, fără verificarea existenței unor motive temeinice și a admis cereri de preschimbare inexistente (de exemplu dosarul nr. 97/2011).

Prin urmare, apărările pârâtei judecător potrivit cărora exista acordul ambelor părți asupra preschimbării primului termen de judecată, nu justifică lipsa motivelor temeinice cerute de lege și nu constituie în sine un astfel de motiv, cu atât mai mult cu cât niciuna din încheierile pronunțate de pârâta judecător și prin care s-au admis astfel de cereri nu cuprinde în motivare un astfel de motiv.

De asemenea, au fost încălcate și dispozițiile art. 220, 223 și 224 Cod de procedură civilă referitoare administrarea probei cu interogatoriu,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

constatată în cauzele în care pârâții vânzători erau reprezentați în proces în baza unui mandat convențional sau de către un reprezentant legal (curator).

În aceste cauze, în adoptarea soluției, instanța a avut în vedere răspunsurile la interogatoriu ale curatorilor, pentru fapte care îi priveau pe pârâți, nu pe reprezentanții acestora respectiv, încheierea chitanței, primirea prețului vânzării, imposibilitatea prezentării la notar (dosar nr. 97/2011, 1800/2010).

Potrivit art. 218 Cod procedură civilă, interogatoriul se administrează părții, cu privire la faptele sale personale, iar reprezentantul legal poate fi întrebat numai cu privire la faptele și actele încheiate de el în această calitate, fiind evident că administrarea acestei probe presupune prezența părții.

Atunci când partea are domiciliul în străinătate, este interogată în condițiile art. 223 Cod procedură civilă prin mandatar, în sensul că se comunică întrebările părții, prin mandatar, iar acesta din urmă depune răspunsul părții în cuprinsul unui mandat în formă autentică. De asemenea, în situația în care partea este împiedicată de a veni în fața instanței, instanța poate încuviința luarea interogatoriului la locuință.

Mai mult decât atât, în dosarul nr. 1800/2010 deși limitele acordate curatorului prin dispoziția primarului erau exclusiv de susținere a intereselor minorilor la Judecătoria R., pârâta judecător V.A. a permis curatorului exercitarea unor acte de dispoziție (exprimarea acordului la înstrăinarea imobilului, în numele pârâtului), în afara oricărui mandat în acest sens, fiind încălcate drepturi fundamentale ale persoanei aflate sub asistență.

Astfel, instanța a luat act de exercitarea unui drept de dispoziție al vânzătorului cu privire la care acesta nu se exprimase în fața instanței,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

personal, în cadrul prevăzut de lege, instanța constatând acordul proprietarului la vânzare în baza unei declarații date de o persoană care nu fusese împuternicită cu dreptul de a dispune de bunul pârâtului, declarație căreia i-a dat eficiență, fiind avută în vedere la soluționarea cauzelor, astfel cum rezultă din considerentele hotărârilor pronunțate .

Faptul că pârâta judecător afirmă că în cuprinsul hotărârilor s-a consemnat greșit că a administrat proba cu interogatoriu curatorului și reprezentantului legal al pârâților nu justifică faptul că a permis curatorului exercitarea unor acte de dispoziție în afara oricărui mandat în acest sens, deși prin dispoziția primarului limitele acordate curatorului sau procuratorului erau exclusiv de reprezentare a intereselor pârâtului în fața instanței, fiind astfel încălcate drepturi fundamentale ale persoanei aflate sub asistență.

În dosarul nr. 24/2011 pârâta judecător a încălcat dispozițiile legale care reglementează competența instanțelor de judecată în materie de imobile.

Astfel, din coroborarea dispozițiilor art. 159 pct. 3 din Codul de procedură civilă cu dispozițiile art. 19 din același cod reiese că este exclusivă competența teritorială în situația prevăzută de art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia cererile privitoare la bunuri imobile se fac numai la instanța în circumscripția căreia se află imobilele.

De asemenea, se constată că pârâta judecător nu a stabilit titularul dreptului de proprietate, în condițiile în care a acceptat depunerea unui titlu de proprietate cu privire la terenuri, exclusiv pe numele unei alte persoane decât pârâtul din acțiune, ori a justificat calitatea de moștenitor a pârâtului prin depunerea unei cereri de deschidere a succesiunii persoanei care figurează în titlul de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

proprietate, adresată Primăriei, fără să existe la dosar măcar certificatul de deces al persoanei respective. Aceste sesizări nu cuprind mențiuni privind autorul acestora, ci doar cu privire la elementele de identificare a moștenitorilor prezumtivi ai defunctului (dosar nr. 295/2010, nr. 97/2011).

Or, față de dispozițiile art. 68 și următoarele din Legea nr. 36/1995 care prevăd că dezbaterea unei succesiuni se face la notarul public sau în fața instanței de judecată, o cerere adresată primăriei (instituție care nu are competența de a dezbate o succesiune și de a stabili calitatea de moștenitor) nu echivalează cu dovada calității de moștenitor a proprietarului. În aceste condiții, instanța nu a justificat cum a operat transmiterea dreptului de proprietate la pârât, ci a reținut în hotărâre, în contra actelor din dosar, că titlul de proprietate era emis pe numele pârâtului, deși acesta fusese emis pe numele persoanei decedate.

Prin urmare, nu pot fi primite susținerile pârâtei judecător, potrivit cărora stabilirea greșită a calității procesuale pasive a pârâților nu afectează în nici un fel drepturile adevăraților proprietari, întrucât hotărârea nu le este opozabilă, deoarece nu poți invoca în apărare propria culpă, în condițiile în care una din obligațiile judecătorului este să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

Totodată, se constată că pârâta judecător a încălcat și dispozițiile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare, așa cum au fost modificate, potrivit cărora instanțele judecătorești au obligația de a transmite, în termen de 3 zile hotărârea rămasă definitivă și irevocabilă, constitutivă sau

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

declarativă asupra unui drept real imobiliar, la oficiile de carte funciară în a căror rază de activitate se află imobilul, comunicări care nu s-au realizat în dosarele analizate.

Cu ocazia soluționării dosarului nr.1800/2010 se constată că pârâta judecător a încălcat dispozițiile art. 129 alin. (2) Cod familie, potrivit căroră tutorele nu poate, fără prealabila încuviințare a autorității tutelare, să facă valabilă înstrăinarea ori gajarea bunurilor minorului, renunțarea la drepturile patrimoniale ale acestuia, precum și să încheie orice alte acte care depășesc dreptul de a administra. În acest dosar, în care pârâta figura în dosar ca reprezentantă a unor minori, moștenitori ai proprietarilor imobilului, se constată lipsa oricărei discuții privind avizarea înstrăinării imobilului în cauză de către autoritatea tutelară, prin dispoziție a primarului.

Prin urmare, propriile interpretări ale pârâtei judecător date textului de lege enunțat, potrivit căroră autorul minorului promisesese în mod valabil să vândă promitentului cumpărător imobilul, urmează a fi înlăturate.

Cu privire la dosarul nr. 1477/2010 se reține că pârâta judecător a procedat la soluționarea acestuia, cu încălcarea dispozițiilor privind continuitatea completului de judecată, consacrate în cuprinsul art. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Susținerile pârâtei judecător potrivit căroră dacă ar fi refuzat să soluționeze acest dosar în lipsa unui motiv temeinic ar fi săvârșit o abatere disciplinară nu pot fi primite, deoarece ca judecător de permanență era investită doar cu soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată, nu și cu soluționarea fondului cauzei. Mai mult, așa cum a rezultat din înscrisurile aflate la dosar,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judecătorul titular al completului C1 urma ca de a doua zi să fie prezent în instanță.

Totodată, în dosarele analizate se constată că pârâta judecător nu a verificat și nu a stabilit cuantumul taxei judiciare de timbru, astfel cum prevăd dispozițiile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, potrivit cărora determinarea cuantumului taxelor judiciare de timbru se face de către instanța de judecată.

În ceea ce privește modul de calcul al taxei judiciare de timbru în cauzele având ca obiect constatarea vânzării-cumpărării, pârâta judecător V.A. a menționat în cursul cercetării disciplinare că nu mai verifică personal cuantumul taxei de timbru aferente cauzelor și că grefierul A.F. stabilește taxa de timbru, pe baza unui tabel. Dacă atunci când studiază ședința, observă nedepunerea chitanței, sună grefierul pentru a-i comunica cuantumul taxei conform tabelului și, ulterior, înștiințează partea să timbreze.

Cele declarate de către pârâta judecător se coroborează cu declarațiile grefierului registrator care a menționat că în dosarele care vin spre soluționare pârâtei judecător V.A., efectuează operațiunile de calculare a taxei de timbru, pe baza expertizelor comunicate în anii 2010, 2011 de Camera Notarilor Publici Ploiești, pentru imobilele situate în localitățile arondate Judecătoriei R.

De asemenea a arătat că, dacă acțiunile sunt formulate de avocați, nu mai verifică dacă sumele depuse cu titlu de taxă judiciară de timbru sunt în cuantum legal sau trebuie completat.

Din cele două declarații concordante rezultă, pe de o parte că pârâta judecător nu a verificat legalitatea timbrării cererii de chemare în judecată,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

iar pe de altă parte, în cazul dosarelor cu imobile situate în raza altor judecătoria, nu a fost verificat quantumul taxei de timbru, în raport de valoarea imobilelor conform art. 3¹ alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

De asemenea, au fost încălcate și dispozițiile art. 3² alin. 1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, potrivit căroră, în cazul cererilor prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri care ține loc de act autentic de înstrăinare a unor bunuri imobile, instanța de judecată va solicita extras de carte funciară pentru bunurile imobile ce au carte funciară deschisă sau certificat de sarcini pentru imobilele care nu au carte funciară deschisă, certificat fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale și dovada debitelor la zi ale cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari.

În dosarul nr. 97/2011 se constată că au fost încălcate dispozițiile art. 68 alin. (1) Cod de procedură civilă privind condițiile în care poate fi primită reprezentarea părților în judecată, instanța primind concluziile avocatului menționat pe cererea de chemare în judecată, deși la dosar nu există delegația de împuternicire a acestuia de către reclamantă, iar acțiunea de chemare în judecată nu este însușită de reclamantă prin semnătură, fiind semnată doar de avocat.

Totodată, cu prilejul soluționării dosarului nr. 209/2011 în care pronunțarea a fost amânată pentru ca reclamantii să depună înscrisuri în dovedirea cererii, pârâta judecător a încălcat și dispozițiile art. 167 alin. (2) Cod de procedură civilă, potrivit căroră dovezile se impun a fi administrate înainte de începerea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

dezbatelor asupra fondului, în vederea garantării respectării principiului contradictorialității, care guvernează desfășurarea procesului civilă.

Prin această modalitate de instrumentare a cauzei, acceptând și solicitând depunerea înscrisurilor după închiderea dezbatelor, pârâta judecător a încălcat principiul contradictorialității și dreptul de apărare al părții adverse.

Faptele astfel cum au fost reținute contravin și dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești care prevăd îndatorirea judecătorilor de a asigura, prin activitatea desfășurată, respectarea legii și independența puterii judecătorești, dar și ale art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care prevăd obligația judecătorilor ca prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, iar conform art. 12 din acest Cod judecătorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi și regulamente și ordine de serviciu.

Referitor la dosarele în care au fost admise cererile de preschimbare urmate de soluționarea cauzelor pe fond, Secția apreciază că nu au fost încălcate dispozițiile procedurale privind publicitatea ședințelor de judecată, întrucât, așa cum rezultă din conținutul minutelor întocmite cu ocazia soluționării cererilor de preschimbare, pronunțările soluțiilor adoptate aveau loc în ședință publică, în prezența părților, iar după pronunțare continua judecata cererii pe fond.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Sub aspectul laturii subiective se reține că vinovăția pârâtei judecător îmbracă forma intenției și constă în omisiunea aplicării mai multor dispoziții legale și regulamentare imperative, cu ocazia soluționării cauzelor al căror obiect este pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare.

Acest mod de lucru al pârâtei judecător concretizat în încălcarea flagrantă a unor dispoziții procedurale imperative a avut drept consecință diminuarea patrimoniului vânzătorilor pârâți. De asemenea, prin aplicarea dispozițiilor legale în alt scop decât acela al edictării lor au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

Totodată, se reține că, cu concursul direct al pârâtei judecător, părțile au eludat dispozițiile legale cuprinse în Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale și în Legea nr. 7/1996, a cadastrului și a publicității imobiliare privitoare la autentificarea de către notar a actelor de vânzare-cumpărare a imobilelor, care ar fi presupus, în mod obligatoriu, verificarea existenței cărții funciare și eliberarea unei extras de carte funciară în acest sens, existența unui titlu de proprietate al vânzătorului și eventual, a certificatului de moștenitor care să ateste transmiterea succesiunii, legitimarea părților și manifestarea acordului personal sau prin procură autentică special emisă pentru vânzare.

II. În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține că, prin admiterea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cererilor de preschimbare a termenelor în dosarele care au fost repartizate altor judecători, au fost încălcate dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești cu privire la repartizarea aleatorie a cauzelor.

Prin încuviințarea cererilor de preschimbare a primului termen de judecată, formulate de părți, fără verificarea, conform prevederilor art. 153 Cod procedură civilă, existenței unor motive temeinice care să justifice cererea și soluționarea dosarelor în aceeași zi, de către judecătorul din planificarea de permanență, se ajunge la situația în care părțile au posibilitatea de a alege completul de judecată care urmează să soluționeze cererea pe fond, modificându-se astfel repartizarea aleatorie, efectuată conform programului ECRIS.

Sub aspectul laturii subiective, se reține că fapta a fost săvârșită cu intenție și rezultă din modalitatea de exercitare a funcției de către pârâta judecător care nu a respectat dispozițiile art. 99 pct. 8 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești și art. 53 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, soluționând un dosar care a fost repartizat unui alt judecător.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei judecător V.A. și să îi aplice acesteia sancțiunea „excludere din magistratură”, prevăzută de art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii Secția va avea în vedere gravitatea concretă a faptelor, caracterul repetitiv al nerespectării unor norme legale și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

regulamentare, pe o perioadă lungă de timp, consecințele negative ale faptelor, atitudinea pe care pârâta judecător a înțeles să o adopte pe parcursul procesului și circumstanțele personale ale pârâtei judecător.

Astfel, se va avea în vedere că, deși la Judecătoria R., în perioada iunie – august 2010 au fost efectuate verificări cu privire la aspecte similare, înregistrate ca și deficiențe în activitatea unui alt judecător, fapte apreciate ca având o natură disciplinară, pârâta judecător a acționat în continuare de aceeași manieră, ignorând consecințele care ar fi putut fi produse prin exercitarea în același mod a atribuțiilor funcției de judecător.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva doamnei V.A. - judecător în cadrul Judecătoriei R.

În baza art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei V.A.–judecător în cadrul Judecătoriei R., sancțiunea disciplinară constând în „excludere din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de art. 99 lit. h) teza I și m) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **19 octombrie 2011.**

PREȘEDINTE

**Opinie separată în sensul admiterii acțiunii disciplinare și aplicarea
în baza art. 100 lit. c) din Legea nr. 303/2004, privind statutul
judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările
ulterioare, a sancțiunii disciplinare constând în „mutarea disciplinară pe o
perioadă de 3 luni la Judecătoria B.”**

Sub aspectul individualizării sancțiunii trebuie avut în vedere, atât gravitatea faptelor săvârșite de către pârâta judecător, cât și datele referitoare la întreaga activitate desfășurată de aceasta.

Din rapoartele privind activitatea desfășurată de Judecătoria R. în anii 2009 și 2010 rezultă că pârâta judecător a avut un volum de activitate ridicat, comparabil cu al celorlalți colegi, însă a soluționat cele mai multe cauze, operativitatea sa fiind net superioară față de a celorlalți judecători, respectiv 96,80% în anul 2009 și 110% în anul 2010.

Totodată, se va avea în vedere că pârâta judecător a manifestat disponibilitate

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
pentru a-i fi repartizate și alte sarcini de serviciu în afara activității de judecată, din
actele dosarului rezultând că îndeplinește atribuțiile președintelui instanței, în lipsa
acestuia.

Totodată se va avea în vedere că în întreaga sa activitate de judecător (aproape
15 ani) nu a mai fost sancționată disciplinar și nici nu au fost înregistrate sesizări
negative cu privire la comportamentul său, nici de la justițiabili, nici de la
personalul Judecătoriei R.

Prin urmare, raportat la gravitatea abaterilor disciplinare săvârșite și a
consecințelor acestora apreciem că sancțiunea prevăzută de art. 100 lit. c) din
Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu
modificările și completările ulterioare este suficientă pentru a atrage atenția
pârâtei judecător asupra conduitei adoptate cu ocazia soluționării dosarelor având
ca obiect acțiuni în constatare.

**Definitivă, împotriva acesteia s-a exercitat calea de atac a recursului la
Înalta Curte de Casație și Justiție .**